

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

12. marec 2017

NEDELJA	2. POSTNA
12.03.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Julijano in Slavka Reher, obl.</i> <i>ob 10h za +Saro Veber, obl.</i>
Ponedeljek	Leander
13.03.	<i>ob 18h za +Julijano Puklek</i>
Torek	Matilda
14.03.	<i>ob 18h za +Stanislava Cvikl, 30. dan</i>
Sreda	Ludovika
15.03.	<i>ob 7h za +Franciška Grobelnik in starše</i>
Četrtek	Hilarij
16.03.	<i>ob 8h na Pernovem za rajne starše Golavšek, obl.</i>
Petek	Patrik
17.03.	<i>ob 18h za +Jožeta Veber, Jožeta Verdel in Jožeta Grebovšek</i> - ob 18.30 srečanje za starše osnovnošolskih otrok
Sobota	Liturgično praznovanje praznika sv. Jožefa
18.03.	<i>ob 7h za +Jožefo in Alojza Podlesnik</i>
NEDELJA	3. POSTNA – papeška
19.03.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Martina in Jožeta Rednak in starše</i> <i>ob 10h za +Jožeta Pohole in Franciško Ciglar</i>

OB DRUGI POSTNI NEDELJI

Po šestih dneh
je Jezus vzel s seboj
Petra, Jakoba in
njegovega brata Janeza
in jih peljal na visoko goro.
Tedaj se je
pred njimi spremenil:
obraz se mu je zasvetil
ko sonce in
njegova oblačila
so postala bela ko luč.

(Mt 17,1–2)

Mt 17,1–9

ANA GRE V HRIBE

»Ana, kaj je s teboj, da te ni več v cerkev? Do lani si redno prihajala.« – »Vpisala sem se med planince. Ob nedeljah zdaj hodim v hribe.« – »Pa nič ne pogrešaš maše?« – »Saj je Bog tudi v gorah.«

Jezus je s tremi apostoli danes šel v planine. Šli so, pravi evangelist, na visoko goro. Jezus, ki je imel izredno razvit čut za naravo – o tem pričajo njegovi govori – je gotovo užival v lepoti planinskega sveta. Njegovo srce se je širilo ob čudovitih razgledih, ki so se odpirali na vse strani, se stiskali z obzorjem in izgubljali v neskončnost. V njih je zrl odsev Očetove lepote. Če jo znajo in v kolikor jo znajo zreti tudi današnji planinci, imajo v Jezusu velikega prijatelja.

Toda Jezusa je vleklo na goro še nekaj drugega. Tam se je želel srečati z Očetom. Pa ne le skozi ogledalo narave, temveč osebno: pogovor z Očetom ga je tako prevzel, da mu je obraz zažarel in so se mu oblačila zasvetila. Kaj vse sta si povedala, ni zapisano. Vemo le, da je Oče nad Sinom izrazil veselje, apostolom pa naročil, naj ga poslušajo.

Sklepati smemo, da sta se pogovarjala o našem odrešenju. Sin je obljubil Očetu, da bo nadaljeval z oznanjevanjem njegove ljubezni in da bo za nas dal življenje. Oče je obljubil Sinu, da ga bo obudil od mrtvih in popeljal v svojo slavo, z njim pa tudi vse tiste, ki jih bo Sin odrešil. Jezus torej ni šel na goro samo kot izletnik. Šel je, da se tesneje poveže z Očetom in se utrdi v svojem življenjskem poslanstvu. Utrdil se je in v njem utrdil tudi apostole.

Ker je vse stvarstvo Božje, nam je Bog blizu povsod. Tudi v gorah. Je pa gora, na katero nas Bog vabi na osebni pogovor in na kateri se nam ob nedeljah na poseben način razodeva. To je oltar v naših cerkvah. Vsakomur je dostopen. Vsi bi se ob njem morali pogovarjati z Očetom, utrjevati v svojem poslanstvu in se neprenehoma spreminjati.

Ana, ali nisi tega tudi ti potrebna?

GORA TABOR – KRAJ JEZUSOVE SPREMENITVE

Po starem krščanskem izročilu se je to, o čemer govori današnji evangelij, dogajalo na gori Tabor, ki stoji osamljena na galilejski ravnini in se dviga 588 metrov visoko. Gora Tabor je bila znana že v zgodovini izvoljenega ljudstva stare zaveze. Na pobočjih te gore je izraelski vojskovodja Barak okoli leta 1125 pred Kristusom po nasvetu sodnice in prerokinje Debore premagal Kanaance. Preroku Jeremiju se je gora Tabor zdela tako imenitna, da jo je opeval kot podobo Božjega veličastva. Zapisal je namreč: »Jahve bo prišel, podoben Taboru med gorami.« Izraelski kralji, ki so se izneverili sinajski zavezi, so na vrhu Tabora postavili malikovalsko svetišče in zaradi tega jih prerok Ozej ostro graja. Na vrhu gore Tabor je že proti koncu 4. stoletja stalo svetišče v spomin na Gospodovo spremenitev. Neznani romar leta 570 poroča, da so tam gori sezidali kar tri cerkve, ker je apostol Peter dejal: »Gospod, dobro je, da smo tukaj; ako hočeš, naredimo tu tri šotore.« Na začetku 13. stoletja je dal turški sultan Malik cerkev in samostan na Taboru porušiti ter na ruševinah zgraditi močne utrdbe, ki pa so stale le malo časa. Tudi kapelico, ki so jo Turki kristjanom pustili postaviti, so kmalu podrli. Gora Tabor je bila skoraj štiri stoletja zapuščena. Od 17. stoletja dalje so frančiškani iz Nazareta prihajali sem gor, da bi na ruševinah nekdanje cerkve maševali za romarje. Sedanja bazilika, zgrajena v sirsko-romanskem slogu, je zasnoval italijanski arhitekt Bar Luzzi. Graditi so jo začeli leta 1919, posvečena pa je bila leta 1924. V dveh zvonikih sta kapeli, posvečeni Mojzesu in Eliju, dvema pričama Jezusove spremenitve, v spodnjem delu cerkve so predstavljene štiri Kristusove spremenitve: rojstvo, evharistija, smrt, vstajenje.

OBVESTILA

* V postnem času je v programu Radia Ognjišče vsak dan od ponedeljka do petka ob 19.00 prenos svete maše.

Prenašajo jo iz frančiškanske cerkve na Tromostovju v Ljubljani.

* V petek, 17. marca, ste **starši osnovnošolcev**, posebej še starši letošnjih prvoobhajancev in birmancev, vabljeni ob 18.30 na predavanje in pogovor o vzgoji s patrom Brankom Cestnikom. On je župnik v Frankolovem ter pisec mnogih člankov in razmišljanj v raznih časopisih in revijah. – To srečanje bo v cerkvi, ker v župnišču ni primerno velikega prostora. - Lepo vabljeni, saj tudi na ta način lahko naredimo nekaj lepega in dobrega zase in naše otroke v postnem času.

Pred tem bo tudi maša ob 18. uri.

* Maše na praznik sv. Jožefa (19.3.) pri sv. Jožefu v Celju bodo:

Ob 7.00, ob 8.30, slovesna ob 10.00, ob 11.30.

Ob 16. uri bo slovesno somaševanje slovenskih škofov in duhovnikov, ki ga bo vodil kardinal dr. Franc Rode. S to mašo se bodo zahvalili za dvajset let delovanja Doma sv. Jožef.